

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. sz., földszint.

Bérmentellen leveleket csak ismeret kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivat:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjazás szerint. Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 8 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz fordva.

Egész évre 12 frt
Fél évre 6 frt
Negyedévre 3 frt
Egy órára 1 frt

Videkre postán küldve:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt 20 kr.
Hirdetések helyben fizetendők.
Százalékot nem adunk

Strategiai vasutvonalak.

Budapest, május 2.

(F.) Mig az állam legnagyobb erőfeszítéssel törekszik arra, hogy háztartásában az egyensúlyt helyreállítsa s a kormány messzemenő és nagyszabású miveletek és reformok kidolgozásában és csoportosításában buzdítkodik, hogy a deficitet megszüntesse; addig e munkának hatalmas ellelőlébása támad a meg nem szűnő fenyegető jellegű külügyi, nemzetközi helyzetben, mely kérelmetlenül megköveteli, hogy mindig újabb és újabb beruházásokat, kiadásokat tegyünk haderónk fokozására. Még csak néhány napja, hogy a képviselőház megszavazta, és pedig az elkerülhetetlen szükség tudatában — nagy többséggel — a törvényjavaslatot, melynek alapján a tartalékosok és póttartalékosok béke idején tényleges szolgálattételre kivételesen bevonhatók, s ez által az állampolgárok személyes térséi esetleg jelentékeny mértékben fokozódhatnak; s már is éb o r a n nyujtva a képviselőházhoz egy javaslat, melyre főökül ismét a védőerő emelése szolgál, s mely az államháztartást jelentékeny áldozattal fogja sújtani. Baross Gábor közlekedési miniszter a kassa-oderbergi, magyar északkeleti és az első magyar-gácsországi vasutársaságok részére további külön állami biztosítások nyújtása tárgyában törvényjavaslatot terjesztett be, mely már holnap kerül a ház napirendjére. Ez nem kevesebb, mint 17,200,000 frtnyi rendkívüli kiadást jelent.

Főcélja a tervbe vett újításnak, hogy a nevezett vasutvonalak egy második vonalal látassanak el, s e mellett az is, hogy jelentékeny forgalmi újítások megvalósíthatók legyenek.

A második vágány okvetlen szükséges, mindenki előtt világos, miért is a betervezett javaslat sem a törvényhozásra, sem a közvéleményre nézve meglepetést nem képezett, mert egy sinpár legfeljebb rendes és nagyon korlátozott forgalmat meggyőzhet, de rendkívüli esetekben óriási szállításokra egyáltalában nem elég. Mozgósítás esetén, mikor egész ezredeket s azok felszerelési és ellátási készleteit pár nap alatt kell a

határra szállítani, egy vágányon nem csak óriási szerencsétlenségek s nagy zavarok fordulhatnak elő, hanem a lassu szállításból származó késedelem mérhetetlen veszteségeket hozhatna még a legjobb hadsereg is. Rög tudja van, hogy a háborunál az a fő dolog, hogy minél rövidebb idő alatt minél nagyobb számú katonaság legyen a helyszínén. Ez biztosítja a kezdet előnyeit és igen gyakran a további sikereket is. Fényes tapasztalat az, hogy 1870—71-iki háboruban a németek az első előnyt annak köszönheték, hogy a hadsereg felvonulását hihetetlen gyorsasággal fejezte be. 1870. július 19-ke volt a mozgósítás első napja és augusztus 13-án már az egész német hadsereg a francia határnál állott, a melyhez hat felvonulási vasutvonal vezetett.

Nekünk a galicziai határra, melyről mindig elősmerjük, hogy ez a leginkább fenyegetett oldalunk s az orosz csapatösszevonások oda helyezik kilátásba a hadakozás színhelyét, ha rá kerül a sor, s ide csupán három vasutvonalal közlekedünk, Kassa-Orló, Szerencs-Przemysl, Munkács-Stryj, mind egy vágányuk csupán s csekély forgalmukhoz képest takarékosan és fogyatékosan vannak felszerelve. Ezekkel tehát vajmi kevéssé mehetnek. Es egy tekintet a vasúthálózat térképére meggyőző arról, hogy éppen e vonalak direkt irányai a galicziai harcstérnek, és azért tant még nagyobb szolgálat vár rajok, mint a Nordbahura és a pozsony-oderbergi vonalra.

Ezért van tervbe véve, hogy a magyar-északkeleti és a magyar-gácsországi vasut fővonalán második vágány rakassék le, hogy a kassa-oderbergi vasut összes állomásain nagy kiterők készüljenek, melyeken két egész vonat elférjen, hogy mindenféle katonaszállításra szükséges épület létre jöjjön. Ezenkívül 200 mozdony és 1200 vagon készüel E célra a fenti sorrendben 3,761,000 frt, és 3,500,000 frt és 1,791,000 frt szükséges.

Ezenkívül természetesen az államasutak megfelelő vonalain is a szükséges építkezéseket és Hatvántól kezdve a második sinpár lerakását végre kell

hajtani. S ugyancsak e tervbe vág bele a budapest-józsefvárosi keresztezés megszűntetése, mert az csakugyan tarthatatlan s forgalmi és hadi szempontból veszélyes állapot, hogy ott 24 óra alatt már most is mintegy 150 vonat szalad át. Ezt decentralizálni kell.

Az egész javaslatból látszik, hogy a kormány csupán az éjszakkeltéről fenyegető és esetleg nem is sokára kitörhető háború veszélyeinek ellen s azok lehető megelőzése céljából teszi ez óvintézkedéseket. Ha az európai viszonyok konstellációja Oroszország készülődése folytán nem bírna határozottan háborússal jelleggel, akkor a kormánykörök semmi esetre sem lépének a törvényhozás elé ily indítványokkal, melyek a tervbe vett három évi pénzügyi rendezkedés miveleitebe csöpöptet sem vágnak bele. Vártak volna ily reformokkal addig, míg az államháztartás egyensúlya helyre van állítva, ha lehetne, s ha a kényszerűség nem parancsolná éppen ez irányban a leggyorsabb sietést rá.

Azért kormányunkat semmi felelősség sem terhelteti, hogy az orosz császár csapatait országai keleti határszélein összevonja. De igenis terhelhető a vád, ha e reformokkal megkésznék a Magyarország súlyos veszteséget szenvedne a háboruban stratégiai vonalainak elégtelensége és fogyatékosága miatt!

Közös miniszteri tanácskozások. A

„Bud. Corr.“ Bécsből szerdáról a következő távirati tudósítást közli: Ó felsége elnöklte alatt ma délután 1-től fél 4 óráig, a Burgban közös miniszteri értekezést tartottak, melyben Kálnoky, Bauer, Kállay, Tisza, Orczy, Taafe és Dunajewsky miniszterek vettek részt. Az előterjesztések a delegációk számára végreleszen megállapítottak és most már saját alárendetnek. A delegációk egybehatásának ideje még most sem volt pontosan megállapítható, mert az osztrák képviselőház tárgyalásainak tartama és befolyása előre még csak megközelíthetőleg sem határozható meg. Eddig június 2-kára van a delegációk felszakának kezdte tervezve. — Tisza minisztereinek holnap délutánig marad Bécsben, Orczy báró és Fejérváry báró

miniszterek ma délután visszautaztak Budapestre.

Az új ismétlődő fegyverek gyártása a legjobb eredménnyel folyik a szejri gyárban, úgy, hogy már e hó végével megkezdődik a legújabb modellű fegyverek kiosztása. A kiosztás olyképp fog szabályoztatni, hogy az év végéig öt hadosztályt látnak el új kis kaliberrű ismétlődő fegyverrel. Azon csapatok, melyeknek már a múlt év őze óta van 11 mm. kaliberrű ismétlődő fegyverük — ennek nagy előnyeit elismerik s úgy a tiszték, mint a legénység bizalmát hamar megnyerte az új fegyver.

Az országgyűlési szabadelvű párt Vizsolyi Gusztáv elnöklte alatt szerdán d. u. 6 órákor értekezést tartott, melyen az elnök mindenekelőtt bejelentette, hogy Görgyey Béla a párt kötelességéből kilépett. Ennek tudomásul vétele után tárgyalás alá vették a kassa-oderbergi, magyar-északkeleti és első magyar-gácsországi vasutársaságok részére további külön állami biztosítás nyújtására vonatkozó törvényjavaslatot. Darányi előadó, Hertelendy Béla és Baross miniszter felszólalásai után, a törvényjavaslat a pénzügyi és közlekedésügyi bizottság szövegezésé szerint, változatlanul elfogadtatván, az értekezlet véget ért.

Orosz jövődömondás.

Arad, május 3.

Liszka mezővárosban még kevés évtizeddel ezelőtt élt és működött egy csodá-rabbi, kihez nagyban csöböltek nem csupán a saját chassidens hitsorsosai, hanem egyéb egészen okos zsidók, sőt még keresztények is. A szent folyadék s az ismádkolta csodaszerek tisztelői őt csapasa ugyanis nem csak szent ember volt, hanem igen furfangos is, a ki minden egyes ügy- és segélykereső részére úgy ki tudta szabni a jól megfizetett csodákat, a mint azok az illetőre legjobban ráillettek. Egyszer a tágas teremben, melyben a nagy fogadásokat tartani szokta, asztalnál ült a rabbi, előtte egy izletes hal vagy két ezer hatvan csödlálat tisztelgő ajtájanos s ábilitasos hádlóval teltlen bámult a szájára. Es éppen mikor az első falatot a szájjához akarta vinni a rabbi, az egyik hívő felszólalt mondván: Oh rabbi tégy egy csodát! Bensejő-

ben boszankodva felpillantott a rabbi és szemrehányólag tekintve az alkalmatlan beszélőre, így válaszolt; a halat megáldottam, a halat meg kell ennem, ha majd megemtem, fejnük fölött beszakad e terem gerendázata, a ki pedig távozni s menekülni akar, azt odakünn megüti a guta. A rémlettől megmeredten szó nélkül, némán ila gylőkezet. A rabbi pedig nyugodtan eszi a halat. Mikor majd az utolsó falathoz ért, a halalos aggodalomban levő hívők újra szóhoz jutottak.

Oh szent rabbi, esengtek jajaivá, imádkozál éretünk a jó Istenhez, hogy ne szakadjon ráink a gerendázat. A rabbi felfelé emeli kezét s egy cesendes imát usaug; azután így szól: imádkoztam, a mint akartátok; az ima meghallgatott. Es Isten csodája: a gerendázat nem szakadt be.

E híres minta szerint végi a szent császár is az ő csodáit. Nyugodtan szeretné elfogyasztani halat s ekkor jönnek vakbuzgó talpnyalói és egy pár orosz osodáért szétrétk. Ó a vérsu háborút hirdeti nekik, mely hegyeket fog helyükből kizozdítani s népetek eltemetni. Ekkor megzsalija öket a saját jüvük s életük miatti gyáva aggodás és siránkozniak, hogy a császár fordítsa el tőlük a szerencsétlenséget. Es meg esik a nagy csoda: a háború, melyet csak a császár provokálhatott volna, de a melyet viselői komolyan soha sem akart, nem tört ki. Gurkó tábornok, a monarchia határán összehalmozott csapatok főparancsnoka, a „Pester Correspondenz“-hez Varsóból érkezett távirati jelentés szerint nyilvánosan és a meghatározottabb alakban így nyilatkozott, hogy az orosz kormánykörök meg vannak győződve, miszerint a legközelebbi hónapokban háborúba nem kerül a dolog. Oroszország, biztosít tovább Gurkó, egyáltalán soha sem fog a támadól fél szerepére vállalkozni. Ha tényleg így lesz, akkor a liszka osoda végtelenszer ismétlődhetik és a császár, vagy különféle Gurkóknak valamelyike számtalan-szer megtörsölhatja a béke fontartását, melyet Oroszország oly szívesen megtörne, ha merne.

Miattunk nyugodtan eheti a császár a halat, csak vigyázzon, hogy száját ne nyeljen, hogy valami nihilista falat ne jusson a csajány utcajába. Ha bekön hagyja Európát, egyetlen hatalom sem fogja őt provokálni, háborúra kényszeríteni, — legkevésbé Ausztria-Magyarország.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Május 4.)

Tavasza...

Tavasza, mosoly, jóték az élet,
Az volt nekem, mig birtam őt!
Sziwembe nem volt bunak a nya
S nem lépte gond é agyvelőt!

Rövid tavasza... rövid mosoly volt!
Zaj és játékok vége let!
Sziwemben új van... s bár mi kis gond
Keselyként tépi lelketem!

Mert láttam őt, kis órdga lányom,
A hol az öröm véget ért!
S szivem elöl egész világot
Magába zár egy szemföldél!

Ó csödlöz ért a végtelenben,
Magába zárja őt a menny,
Az üdö, a mely ott rá sugárzik
Órókák tartó, végtelen!

Ó boldogabb, mint bárki itt lenn...
S tudom, hogy őrdő anygádom,
Még sem tudok örülni rajta,
Zokogva éj-nap siratom!

Oh! mert ha omlik könyem drja
Törölni azt ő visszater,
Órók tavasz virágát hozva,
Sziwemben, hogyha dul a tél!

Az „Aradi Közlöny“ számára írta:

Seyfried Ernő.

Azt mondja...

Tudósé, — rád az irigyek
Mérges ajaka mit beszél!
Azt mondja, hogy szived zordon,
Mint a csipős téli szél!

Azt fogja rád, — hogy búszka vagy,
Hogy sohasem szereted,
Hogy az igaz szerelmel
Mindíg jótéket üstél!

Azt mondja: csalfa lepke vagy
S hogy szived oly csapodár,
Mint a fűfára mosolygó
Fördő nyári napugár!

Nem hiszem ez undok vádat,
Nem hiszem el edesem:
Mert kit az én szivem szeret,
Az nem lehet szivtelen!

Az „Aradi Közlöny“ számára írta:

Csabal.

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.)

— „Aradi Közlöny“ számára fordította: —

(12. fejelet.)

Dennis.

I. KÖTET.

NEGVEDIK FEJEZET.

Egy öreg szolga.

— Helyesebben cselekedtet volna John, ha egyedül hagyod végezni dolgát. Es ha nekem olyan hangon beszél, mint a milyent te most megengeded magadnak, úgy nagyon hamar kiutasítom a házból, a mi egy szép napon veled is megtörténhetik, John Baker.

— Sem az egyikkel, sem a másikkal nem fog ez megtörténni, — válaszolt mr. Baker, de oly alázatos s meleg hangon, hogy szavai ezáltal minden tulajnáikat elvesztették. Majd lecsüszegszte fejét és hozzá tette:

— Szegény fiatal ur... fél, a saját apjával szembe állani!

— Mitől fél? — kérde az ezredes rekedt, durva hangon.

— Az ön szidalmazása és káromkodása — viszonzá John.

— Szidalmazás, káromkodás! — kiáltott az ezredes, mintha még most is tenné! — Valóban — szidalmazás és káromkodás! — Te egy —

— Na lám! — mondá az öreg John. Fontolja meg ezredes ur... legyen jó spa... Hát mit is csinált az a szegény fiatal ember?

— Elszökött — ilyesmért egy katonát lelőttek volna és hogy kellett Walter miatt aggdódom!

— Bizony én is aggdótam, de azért megbocsátok neki. Mindenesetre ki kellene őt hallgatni, mielőtt elitajuk. Edes jó istenem, hiszen jövö Mártn napján csak tízenkilenc éves és négy hónapos, azonfelül nem tud hatni, nem volt-e fontos oka a tavasásra?

— Az ő éveiben nagyon természetes, hogy — nem?

— Es ha éppen egy leány végezt történt volna, uram?

— Ah, azt érte a fontos okok alatt? — Mindenesetre erős ok. Nem tapasztaltá ezt soha?

Az ezredes nem állhatott ellen, hogy ne kacintson egyet szeméivel és John még hozzá tette: A tizenhatodik évtől egészen a hatvanadik évig az asszony képes minden férfit jobban vonzani, akár a legjobb lö.

— Ha így áll a dolog — felelt az ezredes — úgy megmondhatod fiának, hogy jöjjön el a reggelire.

— Es az ön nevében mondhatom ezt neki?

— Nem, te ezt a saját felelősségre fogod tenni. Tudom, John, hogy te már sokkal különb dolgokat csináltál a saját szakálladra.

— Bevallom uram, igen — mondá John, miközben fejt egy pillantra lehorgaszta, — a régi szolgák olyanok, mint régi barátok, sokat megengednek maguknak. De a mikor ezt teszik — s most ismét búszken emelte fel fejét — szeretik öreg és fiatal uraikat. Velőban uram, az új szolgák közt egy sines az egész gárdában a ki csak egy könnyet hullatna, ha őnt felakasztanák.

— Már miért is tennék? — válaszolt az ezredes. Tempiómpitések miatt nem szokás akasztani. De most már elláphatsz mert már teljesen megelégetelek. Nézz inkább utánna, hogy jó reggelre jussunk.

— Oh arról már reg gondoltam.

— Mikor az ezredes az ebédőbe érkezett, ott találta fiat a kandallóhoz támaszkodva, de azonnal felegyenesedett és katonas tarrással állott ott, a mint azt apja saját kezével betanította.

Az ezredes sajátságos szuszogásba tört ki, de a mellett gondolta, milyen o inos a kamasz is titokban búszke volt reá. habár nem akarta azt mutatni.

— Jó reggelt, uram! — mondá a fiatal ember tisztelőteljes hangon.

— Alázatos szolgája, — felelt az öreg ur a lehető legfeszesebben.

Az után hallgattak rövid ideig és az öreg házgondok járt-kelt mint egy macska, hogy miniketőlüknek. De különösen a fiatalabbiknak mindenféle nyálankeséget hordhasson a kredenczről. Mitán minden ellátta öket, nesztelenül visszavonult, hanem azért az ajtónál maradt hallgatódzni. De

az urak nem vágytak megtörni a jeget, mindegyik azt várta, hogy a másik kezdje.

Végre mégis Walter tette meg az első megjegyzést:

— Pompás tha, — mondá. — Van olyan jó, mint ott, a hol voltál? — kérde ravaszul az ezredes.

— Sokkal jobb, — viszonzá a fiatal ember.

— Miután már benne vagyunk, folytatá az ezredes, hol voltál különben? Walter megnevezte a várost.

— Csödlözközésbe ejtesz, mondá az ezredes. Meg voltam arról győződve, hogy Londonba mentél, hogy a fővárosi brömököt élvezd.

— Ezt nem engedte volna meg — a tárczám, uram.

— Kevés tárcza bírja azt, — válaszolá Clifford ezredes és aztán egész közömbösen hozzá tette: Elhozta őt ide?

— Hogy elhoztam-e ide — nem! — volt a Walter vigyázatlan felelete. — Őt? Kit ért ezalatt?

— No már azt a nőszemélyt, a ki téged az atyai háztól elcsalt.

— Szavamba uram, nem esalt engem semmiféle nőszemély.

— De miről beszélünk akkor? Kicsoda a te „Ö-d“.

— „Ö-d“... nos hát... Monhton Luezia.

— Es ki az a Monhton Luezia?

— Ó az a leány, a kibe én szerelmes lettem és a ki engem jól rászédett. De én még ideje korán rájöttem!

— Es most hazajöttél, hogy jól kibőgjéd magad?

— Nem, uram, arról szó sines, nem vagyok olyan gyerek... sokkal inkább az ön fia vagyok, semhogy egy olyan nő szeressek, a ki becslüni nem tudok. Visszatértem hogy bocsánatát kérjem és ha kien-geszteledik az ön rendelkezésére állok.

— Helyesen, edes fiam! Bocsánatomat megnyerted, itt a kezem! — De miért szaladtál el, ha nem egy alsó szoknya adott okot rá.

— Uram, félek, hogy feleltem ön nagyon dühösbe lehetné.

— A legkevésbé sem — hiszen már kezemet is adtam rá. Na hát, ki vele! Walter habozott és meglönlölte, végre mégis a helyes utat vélte feltalálni.

— Uram, — mondá, — hat éves koromig Oddington House-beli baraczkot szoktak nekem adni; de egy szép napon a

szállítások hírtelen megakadtak, zaklatlaman a felügyelőnséget, és rákáloltattam, hogy adjon!

— Az öreg John, a ki ezt meghallotta, ekkor elmondta nekem, hogy Oddington House el van adva — ház, kert, földök, minden.

Clifford ezredes sziszegett; szerényen, de erős hangon folytatta Walter: Tizenhárom éves voltam és megszoxtam egy a Drayton Park mellett folyó patakban halászni. Egy napon, midőn éppen azzal foglalkoztam, hozzám lép egy fiatal ember, barna bárony manchesterben és kijelenté előttem, hogy tilosban járok. Tilosban? — mondám, — hogyan? Itt ha a f a s z t a m, a mióta csak élek! Clifford Walter vagyok és minden, a mi körülöttünk van, az apám tulajdonát képezi. — Hogy azelőtt az ő tulajdonát képezte azt jól tudom, — válaszolt a fiatal ember: de most már s mr. Willsé, és ön fiatal ur, menjen csak a saját vizeibe halászni, és hagyja nekünk a mi a miénk.

— Tizenhöz éves koromig a Calverley Church közelében levő nádas mocsárokbán gyakran szalonakarra vadásztam. Egy napon azonban meglepetem egy fekete bárony manchesterbe öltöztött fiókó, hosszú kamaszikával és megöltötta nekem ezt egy bizonyos mr. Cannon nevében!

Az ezredes, a ki az egész idő alatt ildes nyugalomsággal dobolt ujjait az asztalon, némi zavarral mormogá:

— Igen, igen, bizony jól megtépáztak, ezt nem lehet tagadni. Az ördög vigye el azt a Stevenst, a ki mindig arra biztatott, hogy futárlóvakat tartassk; ő okozta az egész bajt. De tovább a te bölcsességüddel, fiatal ur!

— Nos hát tudakozódtam afelől, hogy ki volt képes, az megtenni, a mit megtartani mi nagyon szegények voltunk és megtudtam, hogy az összes gazdag vevők a kereskedők közé tartoznak. Egyetlen gentleman sem volt közöttük!

— Azt te magadnak is megmondhattad volna — felelt az ezredes. Manapság a legnagyobb érdeme az lehet egy gentlemannek, ha az adósk bortőnéből kívül élhet.

— Igen, uram — mondá Walter — gyapjuszak az egyiket, szappanos a másikat s a gyufagyáros a harmadik birtokot vette meg.

— Vigye el az ördög valamennyit!

(Folytatása következik.)

Oroszország állítólagos békeszándékai — Az oroszok mindenestre megfoghatatlanok a Hitrován-béke diplomataiban. Újra ismételték a Románia, Bulgária és Szerbia ellen, de ez más fejezethez tartozik, melyet egy legközelebbi alkalommal fogunk taglálni.

Az osztrák parlamentből. Az osztrák parlament szerdai ülése, melyben a költségvetés budgetet tárgyalták — rendkívüli vitába került a csehnek Gautsch osztrák külügyminiszter ellen intézett támadása miatt, mely valószínűleg ezeket a kormányválságokat is fog előidézni. Ha várható is a hír, nem valami felületes, mert a cseh ellenében Gautsch miniszter ellen ismeretes. Magára haragította őket, mivel nem akarta az iskolát a bécsi kormány kezéből kiadni a csehek vitte társajaja ügyeit az állami érdekeknek legelőnyösebbnek látta, a mivel az volt, hogy nem teljesítette a csehek kívánalmait, sőt több tekintetben, melyek nem voltak látványosok, bejelentették. De határozott beszéde — úgy látszik — a németekre sem volt valami kedvező hatást, viszont ők az elcsesztést vetik szemére a miniszternek. A osztrák kormányzati bizottság, a németek szövetségi pártvezetésnek, Gautsch miniszter maga pedig azt mondja, hogy ő egyetlen pártnak állásponját sem találja magának, hanem előtte az állam java a legelőnyösebb tény. Jelentem az osztrák viszonyok az, hogy az a nyilatkozata perocikot tartó zajt, elkérését, felindulást, haragot kellett. Mérsékelt, az ellentétet okoz kiengesztelésére törekvő nyilatkozatai miniszterválságot idézték elő. Valamennyi pártklub, a szlav klubok csakúgy, mint a németek gyűlések és tanácskozások, hogy a történet után megszavazhatják a közigazgatási miniszternek költségvetését. A hangulat azonban később mégis csillapult. A németek belátják, hogy Gautsch után a legelőnyösebb a jelenlegi miniszter, aki hozzászólhat a közlése állna. A közlések meg vannak elégedve a lemezőt egyetem igért kiegészítésével. A csehek pedig, mint bírlák magukat a korona fog mérséklődni. A nemzetiségek mindinkább akarják kezükbe keríteni az iskolát, mely törekvésüknek eszközül szolgáljon. Az osztrák-német szüntelen. Így Gautsch miniszter képtelen demonstrálni a két szék közé ülését, mely komoly viszhangot kelt nálunk is, hol választva igyekeznék az államasztást a magyar nyelv határát mindinkább kiterjesztteni.

Külföld.

Románia álláspontjáról. A Times bécsi levelezője a következőket távirja lapjának: Beszélgettem volt Stourdzával, Bratiano utolsó kabinetjének legképebb és legerélyesebb tagjával. Nagy emulással terjesztett ki arra, hogy mily szükséges Romániára nézve az Ausztria-Magyarországgal való szövetség. Ausztria Magyarországot — úgy mond — nem támadó nagyhatalom és érdekeiben áll, hogy Romániai erőnek és függetlenségét lássa, olyannak, mely védőbástyát képezhet keleti és délkeleti határain és mely képesíti, hogy védelmét északi tartományában összpontosítsa. Másrészt Oroszországot érdeke, hogy minden állandó kormányt ez országban megdöntson, a végül, hogy ne találkozzék ellentétessel, ha a balkán-félszigetire való legközelebbi előnyömlés kedvező pillanatra bekövetkezik. A román hadsereg jelenleg legalább is kétszer oly erős, mint 1878-ban, a mikor karöltve járt el az oroszokkal. A románok Plevnál nem Oroszországot érdekelte, hanem saját szabadságukért küzdöttek. A hadsereg erkölcsi értékét rendkívül megerősítette a diadalmas haljárt és anyagi ereje ennek megfelelőleg nőtt az utolsó tíz év alatt. Romania jelenleg nyílt sissakkal lép fel a támadó és katonai hatalmával, mint jelentékeny tényezővel kell számolni a keleti kérdés jóvá megoldásánál. Stourdzának az utolsó igazalmi eredetű Oroszországnak tulajdonítja. Arra az ellentétesre, hogy Oroszországot illy gyűlölettel anyaggyal kezében, könnyen idézhetett volna elő sokkal veszélyesebb konspirációt Stourdzának az felelte, hogy az utolsó zavargások kétség kívül csak kísérletet képeztek, melyet Oroszország legközelebb hazsnára akar fordítani. — Stourdza, volt román miniszter, senebbi nyilatkozatait, mintegy önkéntelen felettül szolgálhatnak a „Novosti” legutóbbi vezércikkére. A panszlávik ezen egyik főorgánusa azt akarja elhíttetni a románokkal, hogy a legutóbbi pásztoraladásnak kizárólag az oka, hogy Romania nagyon sokat költött a feyverkezésre és Bukarest megerősítésére, ez pedig onnan eredt, mert Romania a központi hatalmakhoz csatlakozott. Szeméret veti ezután Carp román miniszternek, hog. Berlinben sem vérdhették volna nagyobb hévvel Bismarck politikáját, mint azt a román miniszter legutóbb tette. Figyelmzett azután a „Novosti” a románokat — természetesen csak önzetlen jóindulattal (?) — hogy az ilyen feyveres béke mennyivel terhesebb, mint a háború.

Görögország és Törökország között a békeviszonyokban lehető legelőnyösebb fordult a helyzet. Feridun bey török követet a portá visszahívta és ez magától érthetőleg nagy igazgatottságot okozott Athénben. Mindazáltal azt hiszik, hogy inkább palota-cselszövénny az oka Feridun bey visszahívásának, nem pedig az, hogy nem védte volna meg eléggé Törökország érdekeit. Viszont a konstantinápolyi görög követ, Konduriosz, szabadságra ment vissza Athénbe s addig nem is fog visszatérni, míg az új török követ ki nem lesz nevezve.

Igy tehát tényleg most egyik államnak sincs köve. Csak hogy épen a kö-

vetégt személyzet maradt meg. A görög sajtó erőlyen hangon kel ki Törökország ellen, mely nincs tekintettel Görögországra és a görögökre s ezért okozta a két szomszédállam közti feszültséget.

A Hava-nagynökség egy félhivatalos sürgönye megzafolja, hogy Nelidoff orosz nagy követ utazása egybefüggene a török-görög feszültséggel. Ez a félhivatalos mosakodás nincs még oly alakban sem tartva, hogy bihetnének neki Mert mindjárt a czáfolat után ott van, hogy Nelidoff a görög kabinetnél csak a jövőben d e s h e t ö s é g e k végett tapogatózott a nélkül hogy a görög reményeket batorította volna, vagy hogy Görögországot törökellenes kalandba akarta volna bevonni. Törökország valójában egy sereg helytelen eszékeménnyel okozta a viszonyokban való feszültséget, mely már akkor is megvolt, mielőtt Nelidoff oda utazott.

Legújabb posta.

Háborus jelek. Berlinből sürgönyzik május 2-áról, hogy a Németország és Oroszország között viszony ismét feszülttbb kezd lenni. Erre nézve a jelek egyre szaporodnak. A diplomáciai körökben nem tudják, hogy mi idézhetett elő éppen most a beálló feszültséget, mely előláthatólag még fokozódni fog. Ha a német politikai intéző mérvadó személyek józansága és óvatos magatartása daczára, a kormánypárti lapokban a legutóbbi időben Oroszország elleni támadások foglaltak, úgy ez bizonyára mélyreható okokból történt. Nem tudják, hogy mi idézte elő a komoly fordulatot, az-e, hogy Oroszországban több panszlávik egyént, mint Ignatievet, Tolstojt, Bogdanovicot tüntették ki, vagy az a körülménye, hogy az orosz hadi készülődések egyre tartanak. Lehetséges különben, hogy más, eddigi ismeretlen okok idézték elő a helyzet komolyságát. Kétségtelen azonban, hogy a Németország és Oroszország közötti viszony ismét barátságatlan jelleget öltött.

Konstantinápolyi jelentések szerint Nelidoff orosz követ athéni küldetésének az volt a célja, hogy egy osztrák-magyar-osztrák háboru esete n Görögország oly állást foglaljon el, hogy Törökország akadályozza legyen Ausztria-Magyarország járára a háboruban réz venni. Nelidoff azonban nem érte el célját.

A „Kölnische Ztg.” látszólag hivatalos forrásból, cikket közöl, mely abból, hogy a németellenes Tolstoj gróf, Oroszországnak a legbefolyásosabb politikus, maga mellé vette a rehabilitált Bogdanovic tábornokot, azt a követ, kezdetét vonta le, hogy a panszlávikus mus ez idő szerinti már erősebb a oszárnál. A lap véleménye szerint az orosz politikussok Boulanger és Deroulde dialát legelőnyösebb eseménynek tekintik, s már a miatt sem aggodnak, hogy eljárásuk által Németországot az angolok álláspontjára szoríthatják.

Frigyes császár. A beteg német császár állapota ismét javult. Erre vonatkozólag 2-iki kelettel a következőket jelentik Berlinből: A császár léhmérséklete a mai nap folyamán körülbelül 38 fok volt Celsius szerint, tehát egy egész fokkal kevesebb, mint tegnap este. Ma este a láz ismét növekedett, de nem annyira, mint tegnap. Az általános állapot ma sokkal kedvezőbb. A császár néhány óráig az ágyon kívül töltött és nyitott ablak mellett a keresztet fektette. A reggeli levegő ma tüdőbőben hatott a betegre és étvágya is jobb volt. A császár részére egy különös szerkesztett kis kosuit készítettek, a melyben, mihamit testü ereje némileg növekedik, a oharlottenburgi kastély-parkban fog kocsizni. A kocsi formájára nézve hasonlít azokhoz a nagy ezékekhez, a melyeket a súlyos betegek számára készítettek. Úgy van berendezve, hogy az utalkodónak léghuzamtól nem kell tartania: a kocsi nem ül a bakon, hanem csak a kocsi mellett halad, a befogott ponyt vezetvén. Hogy az orvosok nem tartanak közvetlen veszélytől, kitűnik abból, hogy Viktoria császárné hosszabb ideig tartó tartózkodására holnap az Elbe által elárasztott helyekre utazik.

ARADI KÖZLÖNY

(Megjelen minden nap.)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hozva:

Egy évre	12 ft — kr
Fél évre	6 —
Negyed évre	3 —
Egy hónapra	1 —

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 ft — kr
Fél évre	7 —
Negyed évre	3 —
Egy hónapra	1 —

Vidéki t. előfizetőknek kérjük, hogy az előfizetési díjakat mielőbb

be küldeni aziveskedjenek, hogy a lap pontos expedicióját fenntaradás nélkül teljesíthessük.

Az Aradi Közlöny

kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Május 4. Péntek. Rom. kath. naptár: Flórián Prot. naptár: Monika. Görög-orosz naptár: (Április 22.) Par. Tiv. Nap két óra 38 perczkor, nap nyugozik 7 óra 17 perczkor.

Május 6. Az aradi iparos ifjak majálisa a csallai nagyerdőben. Kivonulás reggeli 6 órakor.

Május 13. Az ar. di. a sztalosszegedek együletének majálisa a nagyerdőben.

— „A Kölcsey könyvtár” kélden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőt 11—12 óra közt használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

Salvez Gyuláné emlékezete. Ritka szép ünnepély folyt ma az uttemetőben, hova az aradi tanítónök mentek ki Simay István, a városi iskolák felfügglőjében, hogy néhai Salvoz Gyuláné sírját az ő kedvelt virágaival ékesítsék fel; gyöngyvirágokkal. Tudvaleg az a megboldogult halála előtt alig két héttel egy folvaszásban a természet bájos zenéjéről, a virágokról olvasott fel a Kölcsey-egyesületben, a melyek mindenütt, de főleg a csendes nyugalom helyén, a temetőben zenélnek oly szépen a az ő szellem-susogta hangjuk élvezése mellett aluszaza a hantok alatt sok, sok örökálmát. Ez a poetikus hitvallás a természet osodás szépségéről, az es íhlet órájában keletkezett végtelen szomorú sejtelen, mely oly nem zárt módon, oly hirtelen ment teljesedve, aztán az a végös kívánság, hogy aki engem szeret, az felvirágozza majd síromat. — tette szép, igen szép feladatát a városi tanítónöknek, kikhez az állami tanítónök is csatlakoztak, hogy elvigyék a szép, illatos, egyszerű virágát a kikeletnek, a gyöngyvirágot a sírhoz. A sír mellett Simay parmagható szó kísérete mellett helyezt el egy szép gyöngyvirág-koszort, aztán a tanítónök beszóttak a sírt a virággal, hogy ha beszélni akarnak azok, beszéljék, szüjják le a soha nem szönn emlékezetét, a fájdalom, a vesztesség fájdalomát. Megható volt e jelenet; a kis virágokon ragyogott a meghatótlenség, a bánat könyve, az egész feledhetetlen képen meg ellentétül lemosolygott az eleven természet egész tüzével, szelöl ragzette a susogó fűszálak. Es e fűszálak az ő utánozhatlan hangjukkal susogtak ismét, nyilván a közömben állók tiszta fájdalomát, igaz szeretetéről és ha e hang lehet az álmadozóhoz, a ki a természet zenéjét oly igen tudta élvezni, bizonyny csak egyet mondhat, hogy: „Emléked él azoknál, kiket viszásg hagyta!” Ezután a testült mék két kartárs iránt rovta le kegyeletét, az oly hamar elhunyt Balogh Irma, és kinek emlékezetét csak tegnap reggel összpelték Szilágyiné Sz. Amalia iránt, kuszorukat tevén a sírokra. A kegyeletnek a szép tette önmagát dicseéi.

Megyel pótdátó kivetés. A m. kir. belügyminiszter a vármegye törvényhatósági bizottságának máj 2-iki ülésén az 14-én tartott közgyűléséből hozott határozatát, mely szerint a vármegye székházának újáépítési költsége az 1888. évtől kezdve a szükség tartására, mely azonban csak 5 évre terjedhet 2 százaléknvi pótdátó vehetésen ki, a pénzügyminiszterrel egyetértőleg jóváhagyta.

Emlékünnepély. Kegyeletes ünnepély folyt le tegnap délelőt az aradi polgari iskola dísztermében. Bold. Szilágyiné Szalay Amalia tanítónő emlékére a templom-utcai leányiskola rendezett ünnepélyt, melyet szép és nagy közönség hallgatót végiz. Az ünnepélyt Mada y Mátyás igazgató nyitotta meg, mely után Tanffy Mariska ismét monddt. Ha user Henriette szépen kidolgozott emlékesztésben méltatta az elhunyt szeretett kartárs, illetve tanítónő érdemeit. Bányai Ioua és Bak Eszter csinos ez-valattal járultk az ünnepély emeléséhez. A műsor egyes részeit között az 5. és 6-ik osztály növendékei gyászszalokat énekelték.

Szethmáry Géza. Kisjenőri Pankotára, néh. Magyar Alajos dr. helyébe áthelyezett plébánosnak beiktatása tegnap pénteken nagy ünneppély-szeggel ment végbe Pankotán. Kisjenőn hívei a távozó plébános tiszteletére fáklvás zenét rendeztek.

Arad város májusi közgyűlése. Arad szab. kir. város törvényhatósági bizottsága részéről 1888. évi május hó 9-én, délután 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésében felvendő tárgyaknak folytatódalagos sorrendje.

13. Az ismételési bizottság jelentése, a bussági korosmak közelében felállítandó ital-mérési üzlet tárgyában. 14. A tanács jelentése, a kis-és nagykoruton, valamint a megyeház-utczában eszközöndő feltöltési és köveési munkák tárgyában. 15. A tiszti ügyvezető jelentése Rózsa Gézával a város villamos készülékeinek kezelésére iránt. 16. ugyanaz Luffer Antallal a szegények használat levő piacze bérleteire A. — 17. U. az Kenderessy Lászlónéval, a nagykoruton tervezett újiskola, és a városbáznál szükséges asztalosmunkák iránt. 18. U. az Bondár Lajosossal és 19. u. az Fischer Lipóttal földhaszonbérlet iránt kötött szerződés kikötésének jóváhagyása tárgyában. 20. Manheroz Emilia kérvénye a színház

épütleben általa tartott helyiségek bérletének Zemplényi Sandorra átruházása iránt. 21. Schenk Ételka kérvénye a régi városházban általa birt bolhahelyiségek bérletének Hubert Bernátára átruházása iránt. 22. A nagymélt. közmunka és közlekedésügyi miniszterium intézkénye a közmunka összejáratás eszközése, a közmunka előirányzat megállapítása tárgyában. 23. A tanács előterjesztése a város által tartott birkák vételárának és elartása költségének fedezésére tárgyában. Arad, 1888. évi májushó 3-án. Kiadta: Institúria Kálmán, főjegyző.

A Kölcsey-egyesület választmánya május hó 5-én d. u. 6 órakor az egyesület helyiségében rendezt ülést tart.

A szántársulat. — mint már írtuk — tegnap éjjel 1 óra 10 perczkor hagyta el Aradot. A pályaudvarban nagy közönség jelent meg a buszura a s peronon Nagy Józsi zeneकरa jutott. A külön vonat 11 ml. kb. köcsből a vagy 6 sz-mély-zalító kocsi-ból állott; 6-zeben 104-nn mentek a vonaton a elég kényelmment helyekkedtek el. Tóth János vendégös szokot a tarsnlati tagokat, kik törzsvezédegi voltak, borel is ellatta az utra egy buszuzás pobarazás közt történt. A törzs-vezéres a vonat előtt ének tarke képet nyújtott a hosszú vonalon alakult csoportokkal; az egyik csoportban könyvek, a másikban nevetek, mindaddig, míg Böhm államásfőnök jelt nem adott a indulásra. Ekkor felharsant a Rakóczy induló, hangzott az séljen” meg a „vizontalásra”, lobogtak a kendők, a pár másodperc múlva eltűnt a vonat. Ma reggel 10 órára Budán voltak, holnap fóproba, s szombaton előadás. A szeméylet Budán még szaporodni fog a chorús és a zenekar kiegészítésével. A tarsulat sok szép reményvel fog a nyári szezőhoz Budán; szivből kívánjuk, hogy azok a remények mind teljesedjenek.

Illés Károly dr. az országos nevtö kriminalista, kinek bűntököd ködex-kommentárja a külföldi jogászkörök figyelmét is magára vona, s ki a helyi társadalomban jelentékeny helyet foglalt el, Aradról Budapestre tette át ügyvédi irodáját a tegnap déltben hagyta el Aradot, hol mindenki őszintén fájjalja távozását és meleg rokonszenvel gondolt Illés Károly drra.

Flórián-nap előctéje alkalmából tegnap este a tűzoltókar zenekara takaródóval járta be a várost. Kellemes, gyönyörü tavaszai est lévén, a vidám zenező igen nagy közönséget vonzott az aszfaltra.

Adományok a „Kölcsey-Egyesület” részére. Az egyesület könyvtára az utóbbi időben követező monographiakkal gazdagodott: Kerner. A régi Szeged I—II k. Iványi, Szabaika sz. kir. város története I k. Gyártás, A Jaszunkon története I—IV k. Pesty Frigyes, A Szörényi Bánág I—III k. Hornyik, Kocsakemét város története I—IV k. és Pusztaszeg története. Ezen beces ajándékokot az illető hatóságoknak, szerzőknek a m. t. akadémiának az uton is köszönetet mond az elnökség.

Pünkösdi kirándulás Brassóba és Sináiba. Brassóból kérték fel lapunkat az alábbiak közlésére: A pünkösdi ünnepek alkalmával a magyar kir. államvasutak brassói városi menetjegy iradája jól sikerültnek ígérkező kirándulást rendez Brassóba és onnan különvonalat Sináiba a román király remek fekvető nyári fejedelmi lakhelyére. A kirándulásban résztvevőknek mindennemű kedvezményeket nyújtunk, mint pl. a vasuton való utazási árból Brassóig és vissza 50 százalék engedményzetéit. Brassóól Sináira pedig külön mérsékelt árakkal fog történni a kirándulás.

Május elsije Soborsinban. Nádasdy gróf uradalmi tisztjei — mint lapunknak írták — május elején az uradalom szép nagy kertjében kedélyes mulatságot rendeztek. A mulatságon a vidékről is több szép leány és asszony veit részt. Ott voltak: Karácsonyiné, Zborayné, Schusztérné (Valemár), Balázs Kálmánné (Petrossy), Blau Katalin, Jungáné, Langerné és Patayné asszonyok; leányok: Schusztér Mariska, Blau Antonia, Stiegel Róza atb. A kitűnően sikerült mulatság rendezése Szepessy Sándor uradalmi műkedvelés érdeme.

Esküvő. Thaisz Ferencz temesvári keréskodó f. hó 14-én vezeti oltárhoz Pécsváradi Marika kishasszonyt, Pécsváradi kataszteri mérnök kedves, szép leányát.

Gyászrovat A következő gyászjelentést kaptuk Mezőhegyesről: A mezőhegyesi m. kir. állami ménes intézet katonai osztályának tiszti és tisztviselői kara szomorú szívvel tudatják társuknak Kun József tisz. 1888. május hó 2-án, délután 76 ik órában történt csendes kimulát. A megboldogult hilt tetemét május hó 4-én d. u. órakor fognak a református hitvallás szerartarai szerint a helybeli sírkerembe örök nyugalomra tétetni. Béke hamvairal Mezőhegyesen, 1888. május hó 3-án.

Összetört melom. Az első szászrégeni tutajazálított táraságnak egy tutaja szerdán délután a mondorlaki Maros szakaszon neki ment öz. Sztoonyosk Nikolaené malmának és abban jelentékeny károkat okozott. A vizagat az aradi szolgabiroóság által folyamaltat tetettet.

Májális Pankotán. Mint Pankotáról értesitenek, az ottani kereskedelmi ifjuság május havában egy játökonyezőlu majálisot rendez, melyre a meghívók legközelebb szétküldötnék. A rendezéség mindent elkövet az estélyi sikere érdekében a mulatságot az előjelöklől itvén igen kedélyessnek és szépként ígérzik.

Szélhámoskodás az öngyilkossággal. Temesvárt a gyárvarosi magyar utcában egy regényes hajlamú leány lakik, ki azon szerencsében részesült, hogy szülei földi javakkal meglehetősen meg vannak áldva. A mit azonban közönséges emberi halandó szerencsének tekint, az a leánya szemében szerencsétlenségé vált, mert szeretett és pedig oly ifjút, kinek keble ugyan gadag

volt érzelmekben, erszénye azonban a sovanynál is soványabb, mért is a leány szülei egybekelésről még hallani sem akartak. Regényekben a szerelmesek ily esetekben a halálban keresnek egybekelést, és a regényes példát követendő, a leányka feltörte kis takaréktárát és megtakarított nehány forintjat átadta az ifjúnak, hogy revolvert vegyen rajta. Május elsijére tűnték ki a halalos drámát a fiatal tavasz új zöldbébe. A leányka szivszaggató bucsuleveket írt, azután elhagyta szülői házát és a halál elébe, a találka helyére sietett. De óra óra tált el, az ifju és a revolver nem jelentekzet, és végre azon borzasztó gondolat fogamzott meg a leányka szomoru feircskéjében, hogy az ifju nem is volt revolvert, hanem az a ezéla adott pénzén a zölldébe n e d v b e n kereszt fájdmalmak enyhülést. Kissé náthásan hára fel vette utját, hol időközben megtalálták a bucsuleveket, és az egész szomszédsgát fellármázták, hogy keressék a haláljelölt. Tart karokkal fogatták hát a kiábrándult hajadont, de ifju és revolver többé nem mutatkozott.

Az Aradi közti vaspálya forgalmi kimutats. 1888. ápril 16-ól május 30-ig szállított 11551 szemál, bevélt 1108 ft 30 kr. t-her szállított 2637090 kgr. bevélt 1102 ft 7 kr. Folyó év január 1-től ápril 30-ig szállított 75363 szemály bevélt 7508 ft 48 kr., t-her szállított 18184030 kgr. bevélt 7824 ft 51 kr.

Lépfog Gájban Orga Nucsunak egy tehene lépfénven elhullván, a szükeges övintékedések folyamtaba tetették.

Egy kép története. Körülből egy esztendővel ezelött egy parasztságos egy vaszonba takargatott ezüst relief képet hozott Temesvárra s eladásra kínálta több odavaló kereskedőnek. Azt beszélte, hogy a kép egy elszegényedett nagy uri család tulajdona, a mely kénytelen azon tulajdni. R. ur meg is vette a relief képet, mely igen réginék látszott. Csak később mutatta meg egy szakértő híreben álló urnak, ez azonban ugy nyilatkozott, hogy műbecse nem igen van a reliefnek, mert csak utána-zat, R. ezután szivesen eladta volna a reliefet, de mivel vevőre nem talált, odaadta Thaler ékszerész kirakatába, a hol szinte sokáig állott, a nélkül, hogy vevőre talált volna. Nemrég Timáry Imre temesvári polgár meglát s fia Timáry Béla, ki Belgiumban él, a temetésre hazajött Temesvárra. Timáry meglátta az ezüst reliefet s meg is vette 310 frtért. Kivitte a képet magával Belgiumba s Brüsszelben megbecsültette egy híres műarrussal. Ez rögtön tizezer frankot kínált neki, a brasszeli muzeum pedig, melyhez Timáry azután fordult, ötvenczer frankot ajánlott. A relief e szerint mégis mestermű és pedig állítólag Vischer Péterből, a híres nürnbergi érczöntőslő származik, a ki a 15. században élt. A relief viaskodó római harczosokat ábrázol.

Francozia és németnyelvi lezkekk adására egy pár órával rendelkezik meg egy kitűnő nyelvmenterné, ki e téren kiváló szakemberrel bír. E pár órában leginkább haladóké számára szeretné beosztani s főleg olyan urihölgyek részére, kik a közeleddő párisi világkiállítás alkalmából a francia nyelvet tökéletesen elsajátítani óhajtják beszédben is. Kezddő ajánlkozására a legzodandóbb figyelmet ígéri. — Minden tekintetben felvilágosítást ad lapunk szerkesztősege.

HAZÁNK és a FŐVÁROS.

A trónörökös Miskolcon. Rudolf trónörökös, ki mint gyalogsági felfügglő megkezdte szemleuttját Magyarországon, első sorban Miskolcon állapodott meg. Mint onnan táviratozzák, a trónörökös szerdán délelőt érkezett meg, hogy a Miskolcon állomásozó gyalogrezdet megismerlje. A trónörököt Mayer báró és Gieszl alezredes kísérték. Hivatalos fogadtatás nem volt a vasutnál, csak Pataky vendörkapitány volt jelen az érkezésnél. A vasutól a trónörökös a „Három rózaa” fogadóba kocsizott; az egész uton éjente az összesereglett nép. Déltben részt vett a miskolci tisztkar ebédjén. A trónörökös folytatja szemleuttját Kassára.

Tisza Kálmán és a 48 Bécshen a májusi korzó az idén is igen mozgalmas volt. Egyást Arték a fényes fogatok, melyekben a szüleés és pénz kíváncsági jötték hódolni a hagyományos szokások. Különös figyelemben részesültek Mária Valéria főherczegnő és Stefánia trónörökös, a kinek udvari fogatát Rudolf trónörökös factogja követte, melyet a trónörökös maga hajtott. A két főnséges hölgy szivélyesen viszonzotta a közönség lelkes üdvözlését. Nagy figyelmet kellett Cumberland herczegnő is, ki férje oldalán jelent meg egy fastonban. A herczegnő már sok év óta nem látták. Az udvartölt jelen voltak továbbá Mária Terézia és Margit főherczegnők, Károly Lajos, Lajos Viktor, Vilmos és Salvator Ferencz főherczegek. — Ezenkívül nagy számban jelent meg a főnségek, a művészi és írói világ emberei s a politikai kiválósgok. Es utóbbiak közt volt Tisza Kálmán miniszterelnök is, egy pedig egy zárt körökben, mely a 48-as számot viselte magán. Ez érdkes véletlennék kaposán egy bécsi lap felemlíti, hogy Deák Ferencz a koronázás-hoz szintén egy 48-as számú egyfogatu komfortéblin hajtatott.

250.000 forintos ügyvédi honorarium. Budapestről írják lapunknak: A Balassa Gyarmatot uráló Balassa báró család nem réginen kihalván, a törvényezék elrendelte az ismeretlen örökösök felhívását igények benyújtására. Ez alkalommal tudomásra jutott a törvényeknek, hogy Adán létezik egy Balassa-család, mely az elhunyt család legközelebbi rokonságához tartozik, minek folytán az e t t a n

